

Vec C-401/06

Komisia Európskych spoločností

proti

Spolkovej republike Nemecko

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Dane – Šiesta smernica o DPH – Poskytovanie služieb – Vykonávateľ závetu – Miesto poskytovania služby – Článok 9 ods. 1 a 2 písm. e)“

Abstrakt rozsudku

Daňové ustanovenia – Harmonizácia právnych predpisov – Dane z obratu – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Poskytovanie služieb – Určenie miesta daňovej povinnosti

[Smernica Rady 77/388, článok 9 ods. 2 písm. e) tretia zarážka]

Ustanovenia šiestej smernice 77/388 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu neporušuje členský štát zachovaním právnej úpravy, podľa ktorej sa za miesto poskytovania služieb vykonávateľ závetu považuje miesto, kde dodávateľ služieb vykonáva svoju činnosť. Na služby vykonávateľ závetu sa totiž nevzťahuje článok 9 ods. 2 písm. e) tretia zarážka šiestej smernice, keďže majú osobitný charakter, ktorý ich odlišuje od služieb najmä a obvykle zabezpečených advokátom, ktoré majú za cieľ zastupovanie a obhajovanie záujmov určitej osoby a nie uplatňovanie jasne prejavenej vôle. Rovnako služby vykonávateľ závetu a služby advokáta nemôžu byť považované za podobné, pretože nezodpovedajú rovnakému účelu. Zatiaľ čo totiž úlohou vykonávateľ závetu je vo väčšine prípadov ohodnotenie, ako aj rozdelenie majetku poručeného medzi oprávnené osoby, ktoré sú príjemcom služby, a niekedy, najmä v rámci správy majetku maloletých, chrániť a zveľaďovať tento majetok, služby poskytované advokátom majú predovšetkým za cieľ presadenie právneho nároku.

(pozri body 36, 37, 39, 40, 42)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 6. decembra 2007 (*)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Dane – Šiesta smernica o DPH – Poskytovanie služieb – Vykonávateľ závetu – Miesto poskytovania služby – Článok 9 ods. 1 a 2 písm. e)“

Vo veci C-401/06,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 26. septembra 2006,

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: D. Triantafyllou, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobky,

proti

Spolkovej republike Nemecko, v zastúpení: M. Lumma, splnomocnený zástupca,

žalovanej,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, P. Lindh a A. Arabadjiev (spravodajca),

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: H. von Holstein, zástupca súdneho tajomníka

so zreteňom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 13. septembra 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Komisia Európskych spoločností svojou žalobou navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Spolková republika Nemecko si tým, že neurčila miesto poskytovania služieb vykonávať závetu v súlade s článkom 9 ods. 2 písm. e) šiestej smernice Rady zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“) v prípade, keď sa služby poskytujú zákazníkovi usadeným mimo Európskeho spoločenstva alebo zdaniteľným osobám usadeným v Spoločenstve, avšak mimo štátu dodávateľ, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tohto ustanovenia šiestej smernice.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

2 Podľa článku 2 ods. 1 šiestej smernice dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) podlieha dodávka tovaru alebo služieb „za úhradu v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou“.

3 Článok 9 ods. 1 šiestej smernice stanovuje, že „za miesto, kde sa služba poskytuje, sa považuje miesto, kde má dodávateľ založený svoj podnik alebo kde má trvalé pôsobisko, z ktorého poskytuje služby...“.

4 Článok 9 ods. 2 písm. e) tretej zarážky tejto smernice však spresňuje:

„e) miestom poskytovania nasledujúcich služieb zákazníkovi sídlacim v spoločenstve alebo

zdaniteľným osobám sídliacim v spoločnosti alebo zdaniteľným osobám sídliacim v spoločnosti [miestom poskytovania nasledujúcich služieb zákazníkom usadeným mimo Spoločnosti alebo zdaniteľným osobám usadeným v Spoločnosti – *neoficiálny preklad*], ale v inej krajine ako dodávateľ je miesto, kde zákazník založil svoj podnik, alebo kde má trvalé pôsobisko, kde sa služby poskytujú, alebo v prípade neexistencie žiadneho z uvedených miest, miesto, kde má trvalé bydlisko alebo kde sa väčšinou zdržiava:

...

– služby poradcov, technikov, konzultantných agentúr, právnikov [advokátov – *neoficiálny preklad*], útovníkov a iné podobné služby, ako aj spracovanie údajov a poskytovanie informácií.“

Vnútroštátna právna úprava

5 § 3a zákona o dani z obratu (Umsatzsteuergesetz, ďalej len „UStG“) z 26. novembra 1979 (BGBl. 1979 I, s. 1953), zmeneného a doplneného zákonom z 21. februára 2005 (BGBl. 2005 I, 386), stanovuje:

„1. Miestom, kde sa služba poskytuje, je miesto, kde podnikateľ vykonáva svoju činnosť s výhradou § 3b a § 3f...

...

3. Ak ide o jednu z iných služieb uvedených v odseku 4 a zákazníkom je podnik, bez ohľadu na odsek 1 je miestom poskytovania služby miesto, kde zákazník vykonáva svoju činnosť...

4. V zmysle odseku 3 sa „inými službami“ rozumejú: ... iné služby v rámci činnosti advokáta, ... daňového poradcu, ... a najmä poskytovanie právneho, ekonomického a technického poradenstva.“

6 V tejto súvislosti Bundesfinanzhof spresnil v rozsudku z 5. júna 2003 (V R 25/02, BStBl. 2003 II, 2003, s. 734), že § 3a ods. 1 UStG sa uplatňuje na služby poskytované vykonávateľom závetu, pričom na špecifické poskytovanie služieb advokátov a daňových poradcov sa vzťahuje § 3a ods. 4 bod 3 UStG.

7 Kniha 5 časť 3 nemeckého občianskeho zákonníka (Bürgerliches Gesetzbuch, ďalej len „BGB“) vo svojej hlave 6 upravuje inštitút vykonávateľa závetu.

8 Podľa § 2221 BGB vykonávateľ závetu môže za výkon svojho mandátu požadovať primeranú náhradu, pokiaľ porušíteľ nerozhodol inak.

Konanie pred podaním žaloby

9 Komisia vo svojej výzve z 12. apríla 2005, ktorá bola doručená 19. apríla 2005, uviedla, že podľa nej sú vyššie uvedené vnútroštátne daňové ustanovenia nezlučiteľné s článkom 9 ods. 2 písm. e) treťou zarážkou šiestej smernice a požiadala nemecké orgány, aby predložili svoje pripomienky v lehote do dvoch mesiacov od uvedeného doručenia. Spolková republika Nemecko odpovedala listom z 21. júna 2005, že poskytovanie služieb vykonávateľom závetu nie je porovnateľné s poskytovaním služieb advokáta a nespadá do pôsobnosti článku 9 ods. 2 písm. e) tretej zarážky šiestej smernice.

10 Komisia trvala na svojej analýze, a preto zaslala členskému štátu odôvodnené stanovisko z 13. decembra 2005, ktoré bolo doručené 19. decembra 2005, a vyzvala ho, aby dosiahol súlad s týmto stanoviskom v lehote do dvoch mesiacov od jeho doručenia. Po tom, čo Spolková republika

Nemecko odmietla dosiahnuť súlad s uvedeným stanoviskom, Komisia sa rozhodla podať túto žalobu.

O žalobe

Argumentácia účastníkov konania

11 Komisia zastáva názor, že z vyššie uvedených ustanovení nemeckého práva, z ich výkladu vnútroštátnymi súdmi, ako aj z ich uplatňovania správnymi orgánmi vyplýva, že za miesto poskytovania služieb vykonávateľ závetu sa vždy považuje miesto, kde vykonáva svoju činnosť. Bolo by to tak rovnako v prípade poskytovania služieb advokátov, daňových poradcov alebo podnikových audítorov. Takáto prax je v rozpore so znením článku 9 ods. 2 písm. e) šiestej smernice, ktorý za miesto poskytovania služieb považuje miesto zákazníka, ktorému sa služby poskytujú, keď je zákazník usadený mimo Spoločenstva alebo v inom štáte ako dodávateľ.

12 Komisia predovšetkým tvrdí, že judikatúra Súdneho dvora nepriznáva žiadnu prednosť odseku 1 uvedeného článku 9, ktorý stanovuje zásadu určenia miesta poskytovania služieb podľa sídla ekonomickej činnosti ich dodávateľa, pred odsekom 2 toho istého článku. Keďže teda uvedený odsek 2 písm. e) nemá charakter výnimky, nemá sa vykladať reštriktívne (pozri rozsudok z 15. marca 2001, SPI, C-108/00, Zb. s. I-2361, bod 17).

13 Komisia zastáva názor, že poskytovanie služieb vykonávateľ závetu spadá medzi tie služby, ktoré sú najmä a obvykle zabezpečené advokátom. Pre určenie, či činnosť vykonávateľ závetu spadá pod odsek 1 alebo pod odsek 2 článku 9 šiestej smernice, je preto dôležité nezameriavať sa na názov povolania toho, kto poskytuje predmetné služby, ale na samotnú povahu týchto služieb. Komisia okrem toho pripomína, že v prípade povolaní uvedených v článku 9 ods. 2 písm. e) tretej záložke šiestej smernice ide len o demonštratívny výpočet a že toto ustanovenie v skutočnosti má len opísať kategórie poskytovaných služieb.

14 Podľa nej úlohou vykonávateľ závetu je obhajovať záujmy mandanta, zastupovať ho a usporiadať konkrétnu právnu situáciu iných osôb. Potvrdzuje to prelihanie činnosti advokátov a činnosti vykonávateľov závetu bez toho, aby tomu bránila skutočnosť, že v rámci vykonávania závetu sa ekonomické aspekty spájajú s právnymi aspektmi. Ekonomická činnosť je totiž prítomná tiež v bežných veciach advokátov a usporiadanie dedičstva nie je v tomto ohľade zriedkavosťou.

15 Podľa Komisie veľa nezáleží na tom, že služby sú poskytované dedičom ako zákazníkom uvedenej služby, keďže predmetná služba sa uskutočňuje vzhľadom na vôľu poručníka.

16 Poznamenáva, že vývoj povolania advokáta vedie k špecializácii, čo sa týka aj Nemecka, a to najmä v dedičskom práve s advokátom špecialistom na dedičské právo („Fachanwalt für Erbrecht“), pričom každá špecializácia predpokladá určitú praktickú skúsenosť v dotknutej oblasti a teoretické vedomosti uplatniteľné v oblasti špecializácie.

17 Okrem toho uvádza, že závetca nie je vôbec povinný vybrať si špecialistu, ale musí predovšetkým vybrať dôveryhodnú osobu, pričom toto puto dôvery charakterizuje tak vzťahy s advokátom vo všeobecnosti, ako aj zvlášť vzťahy s vykonávateľom závetu.

18 Komisia napokon uvádza, že hoci usmernenia výboru pre DPH (53. zasadanie zo 4. a 5. novembra 1997, dokument XXI/97/1.658), podľa ktorých miesto poskytovania služieb zisťovateľ okruhu oprávnených dedičov sa má určovať podľa článku 9 ods. 2 písm. e) šiestej smernice, nemajú záväznú hodnotu, tieto usmernenia jasne vyjadrujú vôľu zákonodarcu Spoločenstva podriaďovať zisťovanie okruhu oprávnených dedičov pod toto ustanovenie. Treba preto prihliadať na pravidlá uplatniteľné v oblasti zisťovania okruhu oprávnených dedičov s cieľom ich uplatnenia na

„innosti vykonávate“ov závetu, nezávisle od prípadných praktických „ažkostí, ktoré tento spôsob ur?enia miesta poskytovania služieb môže spôsobi“.

19 Spolková republika Nemecko navrhuje žalobu zamietnuť a zaviazá Komisiu na náhradu všetkých trov konania.

20 Tento „lenský štát tvrdí, že poskytovanie služieb vykonávate“a závetu nie je porovnateľné s poskytovaním služieb, ktoré obvykle vykonáva advokát, a takisto sa odlišuje od iných služieb uvedených v „lánku 9 ods. 2 písm. e) tretej zarážke šiestej smernice.

21 Uvedený štát zdôrazňuje, že akákoľvek osoba s právnou spôsobilosťou môže byť určená za vykonávateľa závetu. Uvádza, že „innosť vykonávateľa závetu závisí od pokynov závetcu a pokrýva rôzne skutočnosti. Uznáva, že vykonanie vôle poružiteľa v rámci vyporiadania dedičstva predpokladá právne znalosti, čo je dôvodom „astého poverenia advokáta, ale tvrdí, že nejde o poradenskú „innosť.

22 Spolková republika Nemecko dodáva, že z rozsudku zo 16. septembra 1997, von Hoffmann (C-145/96, Zb. s. I-4857), vyplýva, že len poskytovanie služieb, ktoré je najmä a obvykle uskutočňované v rámci povolání uvedených v „lánku 9 ods. 2 písm. e) tretej zarážke šiestej smernice, spadá do pôsobnosti tohto ustanovenia. Nie je to tak pri poskytovaní služieb zabezpečených v postavení vykonávateľa závetu, keďže tento nemá mandanta, ktorého by mohol obhajovať. Ide o zmier záujmov a nie o zastupovanie nejakého úastníka.

23 Okrem toho služby poskytované v postavení advokáta alebo služby poskytované v postavení vykonávateľa závetu, hoci advokátom, zodpovedajú rozdielnym úelom, a to zákonným a právno-poradenským úelom v prvom prípade a hospodárskym úelom a úelom správy v druhom prípade.

24 Podľa Spolkovej republiky Nemecko je tiež dôležité zobrať do úvahy cieľ šiestej smernice. V tejto súvislosti treba, pokiaľ je to možné, zdaniť poskytovanie služieb v mieste, kde je služba poskytnutá alebo použitá a využitá, podľa zásady neutrality DPH. Zatiaľ čo je možné preukázať spojitosť s miestom medzi advokátom a jeho klientom, takáto spojitosť chýba v rámci vzťahu medzi vykonávateľom závetu a dedičom, keďže vykonanie závetu má predovšetkým spojitosť s miestom dedičstva. Navyše nastávajú „ažkosti v prípade správy nehnuteľného majetku, pretože podľa „lánku 9 ods. 2 písm. a) šiestej smernice miestom zdanenia má byť vtedy miesto, kde sa nehnuteľnosť nachádza. V tejto súvislosti spôsobuje tiež problém skutočnosť, že sa dedičia nachádzajú v rôznych „lenských štátoch a mimo Spoločenstva.

25 Spolková republika Nemecko napokon tvrdí, že nejde viac o „podobné služby“ v zmysle „lánku 9 ods. 2 písm. e) tretej zarážky šiestej smernice. Vyvracia najmä akékoľvek porovnávanie s „innosťou zisťovateľa okruhu oprávnených dedičov.

Posúdenie Súdnym dvorom

26 Na úvod treba poukázať na nasledujúce poznámky.

27 Po prvé treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je v rámci konania o nesplnenie povinnosti podľa „lánku 226 ES úlohou Komisie, aby dokázala existenciu údajného nesplnenia povinnosti. Komisia preto musí poskytnúť Súdnemu dvoru potrebné podklady, na základe ktorých môže Súdny dvor preskúmať existenciu takéhoto nesplnenia povinnosti bez toho, aby sa opieral len o domnienky (rozsudky z 20. marca 1990, Komisia/Francúzsko, C-62/89, Zb. s. I-925, bod 37, a zo 14. apríla 2005, Komisia/Nemecko, C-341/02, Zb. s. I-2733, bod 35).

28 Po druhé treba uviesť, že v danom prípade žaloba o nesplnenie povinnosti môže vychádzať len z jedného predpokladu, že jednak poskytnutie služieb vykonávateľa závetu je uskutočňované za náhradu, ako to umožňuje § 2221 BGB a jednak, že túto službu poskytla zdaniteľná osoba konajúca ako taká v zmysle článku 2 ods. 1 šiestej smernice, bez toho predmetná služba nemôže podliehať DPH.

29 Po tretie treba uviesť, že Súdny dvor opakovane rozhodol, že pokiaľ ide o vzťah medzi odsekom 1 a odsekom 2 článku 9 šiestej smernice, uvedený odsek 2 uvádza celý rad osobitných ustanovení, zatiaľ čo uvedený odsek 1 poskytuje v tejto súvislosti pravidlo všeobecného charakteru. Cieľom týchto ustanovení je vyhnúť sa jednak konfliktom právomoci, ktoré môžu viesť k dvojitému zdaneniu, a jednak nezdaneniu príjmov (pozri najmä rozsudky zo 4. júla 1985, Berkholz, 168/84, Zb. s. 2251, bod 14; z 26. septembra 1996, Dudda, C-327/94, Zb. s. I-4595, bod 20, a SPI, už citovaný, bod 15).

30 Pokiaľ ide o výklad článku 9 šiestej smernice, neexistuje preto žiadna prednosť odseku 1 pred odsekom 2 tohto ustanovenia. Otázka, ktorá vzniká v každej situácii, spočíva v ujasnení si, či táto situácia spadá pod jeden z prípadov uvádzaných v článku 9 ods. 2. V prípade, ak to tak nie je, spadá pod odsek 1 toho istého článku (pozri najmä rozsudky Dudda, už citovaný, bod 21, a SPI, už citovaný, bod 16).

31 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že článok 9 ods. 2 písm. e) tretia zarážka šiestej smernice sa netýka povolaní, ako sú advokáti, poradcovia, útovníci alebo technici, ale služby. Zákonodarcia Spoločenstva používa povolania zmienené v tomto ustanovení ako prostriedok na definovanie kategórií služieb, ktorých sa toto ustanovenie týka (pozri rozsudok von Hoffmann, už citovaný, bod 15). Výraz „iné podobné služby“ sa neodvoláva na nejakú spoločnú črtu rôznorodých činností uvedených v článku 9 ods. 2 písm. e) tretej zarážke šiestej smernice, ale na podobné služby vo vzťahu ku každej z týchto činností posudzované jednotlivo. Určitá služba tak musí byť považovaná za podobnú vo vzťahu k jednej z činností uvedených v tomto článku, keď obidve zodpovedajú rovnakému účelu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. marca 1997, Linthorst, Pouwels en Scheres, C-167/95, Zb. s. I-1195, body 19 až 22, ako aj von Hoffmann, už citovaný, body 20 a 21).

32 Práve vo svetle týchto úvah treba skúmať túto žalobu o nesplnenie povinnosti.

33 Komisia v danom prípade vytýka Spolkovej republike Nemecko, že vo svojej právnej úprave považuje službu vykonávateľa závetu za spadajúcu pod článok 9 ods. 1 šiestej smernice, zatiaľ čo podľa Komisie táto služba či už ako najmä a obvykle poskytovaná advokátom, alebo ako vykazujúca podobnosť so službami spadajúcimi pod činnosť advokáta, spadá do pôsobnosti článku 9 ods. 2 šiestej smernice.

34 Treba teda najskôr určiť, či služby vykonávateľa závetu spadajú pod služby najmä a obvykle poskytované v rámci povolania advokáta.

35 Služba vykonania závetu má svoj pôvod vo vôli poručiť a určiť jednu alebo viac osôb, ktoré by vykonali ustanovenia jeho závetu. BGB stanovuje, že vykonávateľ závetu môže byť priamo určený poručencom alebo treťou osobou stanovenou poručencom, alebo ešte v určitých prípadoch môže byť vykonávateľ závetu určený Nachlassgericht (dedičským súdom). Úkony, ktoré môže byť poverený vykonať, sa rôznia, pokiaľ ide o ich povahu a trvanie, v závislosti od mandátu, ktorý mu pripadá.

36 Pokiaľ ide o služby najmä a obvykle poskytované v rámci povolania advokáta, Súdny dvor dospel k spresneniu, že majú za cieľ zastupovanie a obhajovanie záujmov určitej osoby

(rozsudok von Hoffmann, už citovaný, bod 17).

37 Ak teda platí, že vykonávatelia závetu sú najmä v Nemecku ?asto vyberaní spomedzi advokátov z dôvodu ich právnych znalostí a okolností, že každé dedi?stvo si tieto znalosti vyžaduje, tak tiež platí aj to, že vykonávanie závetu nezastupuje poru?ite?a, ale sa obmedzuje na vykonanie jeho poslednej vôle, pri?om zostáva neutrálnym vo vz?ahu k oprávneným osobám, ktoré sú príjemcom služby vykonania závetu. Presne povedané neobhajuje záujmy poru?ite?a, ale uplat?uje jasne prejavenu vô?u, ktorú interpretuje, kým v rámci vz?ahu spájajúceho advokáta so svojim klientom úlohou advokáta je ?o najlepšie slúži? záujmom klienta, ako všeobecné pravidlo v kontradiktórnom kontexte, kde sa stretávajú protichodné záujmy. Z toho vyplýva, že služba vykonania závetu má osobitný charakter, ktorý ju odlišuje od služieb najmä a obvykle zabezpe?ovaných advokátom.

38 Napokon treba preskúma?, ?i služby vykonávané závetu môžu byť považované za podobné službám advokáta v zmysle ?lánku 9 ods. 2 písm. e) tretej zarážky šiestej smernice.

39 Treba uvies?, že zna?ná rozmanitos? úloh, ktoré môže vykonávanie závetu plni?, od správy majetku až po ochranu morálnych záujmov, ?o zah??a jednoduché rozdelenie pe?ažných súm alebo hnute?ného ?i nehnute?ného majetku, s?ažuje identifikáciu typickej služby vykonania závetu. Úlohou vykonávanie závetu je totiž vyhovie? vôli závetcu, ?o môže zah??a ?innosti správy, právne akty a celý rad vecných alebo právnych úkonov. Služba vykonania závetu však naj?astejšie spadá, ako to oprávnene zdôraz?uje Spolková republika Nemecko, do ekonomickej ?innosti, keďže úlohou vykonávanie závetu je vo väčšine prípadov ohodnotenie, ako aj rozdelenie majetku poru?ite?a medzi oprávnené osoby, ktoré sú príjemcom služby, a niekedy, najmä v rámci správy majetku maloletých, chráni? a zve?a?ova? tento majetok. Naopak, hoci ekonomické aspekty prirodzene nemôžu byť ?innosti advokáta vzdialené, služby poskytované advokátom majú predovšetkým za cie? presadenie právneho nároku. Tieto dve služby preto nezodpovedajú rovnakému ú?elu.

40 Za týchto podmienok nemôžu byť služby vykonávané závetu a služby advokáta považované za podobné.

41 Je preto opodstatnené vyvodi? záver, že služba vykonania závetu nepredstavuje službu najmä a obvykle poskytovanú advokátom a ani službu, ktorá by bola podobná službe zabezpe?ovanej advokátom.

42 Následkom toho treba rozhodnú?, že Komisia nepreukázala, že zachovaním právnej úpravy, pod?a ktorej sa za miesto poskytovania služieb vykonávanie závetu považuje miesto, kde dodávajú služby vykonáva svoju ?innos?, Spolková republika Nemecko porušila ustanovenia šiestej smernice.

43 Súdny dvor preto musí túto žalobu o nesplnenie povinnosti zamietnu?.

O trovách

44 Pod?a ?lánku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku ú?astník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradi? trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Ke?že Spolková republika Nemecko navrhla zaviaza? žalobky?u na náhradu trov konania a žalobky?a nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviaza? Komisiu okrem náhrady vlastných trov konania aj na náhradu trov konania Spolkovej republiky Nemecko.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zmieta.**

2. **Komisia Európskych spoločností je okrem svojich vlastných trov konania povinná nahradiť aj trovy konania Spolkovej republiky Nemecko.**

Podpisy

* Jazyk konania: nemčina.